

HAKOB TERZİYAN'IN ANLATTIKLARI
(1910, ŞEBİNKARAHİSAR DOĞUMLU)

Ben artık 79 yaşındayım. Şebinkarahisar'danım ben. Ermeniler Türklere direndiklerinde, Türkler onlardan bazılarını katlettiler; bizim gibi çocukları ise Türk yetimhanesine götürdüler. Bizi çırılçıplak soydular; kılıcı boyunlarımıza dayadılar. Zabit kılıcı çekince, molla şöyle diyordu : 'Hıristiyanlığı bırakıp, İslamı kabul ediyorum.' Bu sözleri bize tekrarlatıyorlardı. Ama Türk yetimhanesindeki bütün Ermeni çocuklar Ermenice biliyordu. Öğretmenimiz 20-22 yaşlarında güzel bir Ermeni kızıydı. Bir Türk komutan o kızla evlenmek istemişti; ama o bu teklifi üç defa reddetmiş ve Türk komutana : "Bok olurum, Türk olmam!" demişti. Komutan bu sözleri duyunca kılıcını çekmiş ve o güzel öğretmenimizi kesmişti. "Madem bok olmak istiyordu, vücudunun parçalarını götürün yetimhanenin helasına doldurun!" diye de emir vermişti.

O yetimhanede bize askerlik ve kendi dinleri hakkında dersler veriyorlardı. Türk yetimhanesinde üç yıl kaldık. Sonra Amerikalılar geldiler ve yetimhanelerin sahibi oldular. Bizi de Amerika'ya getirdiler; bizlere iyi baktılar; adam ettiler...